

— Ez vakmerőség — takarodjék!
 Aztán könyvek szöktek a szemébe.
 A fiu pirulva rohant át a másik oldalra.

*

Esztike naplójában az nap a következőket írta:
 — Ostoba voltam, az édest, az aranyost elidegenítettem magamtól. Pedig hogy szeretem.

Gyula naplójában a következők voltak olvashatók:

— Ostoba voltam, az édest, az aranyost elidegenítettem magamtól. Pedig hogy imádom.

*

Oh azok a csunya „társadalmi felfogás“-ok, azok a táncmesterek, ha már egyszer a szerelem meg van a világon.

szatyí.

Felhívás előfizetésre.

A „Felsőmagyarország“ július hó elsőjével új előfizetést nyitottunk, a mire t. olvasóink és a nagy közönség figyelmét tisztelettel felhívjuk.

A „Felsőmagyarország“ előfizetési díja

július—szeptember hónapokra . . . 2 frt 50 kr.
 július—decemberi fél évre . . . 5 „ — „
 egy hónapra 1 „ — „

Tisztelt olvasóink, a kik nyári tartozkodásra mennek, a lapot utánküldve kapják díjmentesen, hogy ha ezt nálunk bejelentik.

A „Felsőmagyarország“ mint eddig, a jövőben is gondoskodni fog róla, hogy t. olvasóink érdeklődését a közügy és nyilvános élet eseményeiről gyors és kimerítő közlések által kielégítsük és hogy lapunkat, táviratokért költséget nem kímélve, minden tekintetben tartalmassá tegyük.

Nem ígérünk nagy hangon, mert hisz a mult kezesség mellettünk, hogy mindenkor megsokszorozott ambícióval igyekeztünk közönségünket kielégíteni és hogy ezt elértük, bizonyítja azon körülmény, hogy lapunk ma a legszélesebb körben mindenütt szívesen látott és várt mindennapi vendég.

Az előfizetésre való felhívás kapcsán azonban az a kérelmünk is van, hogy hátralékban levő előfizetőink szíveskedjenek tartozásaikat velünk szemben mielőbb kiegyenlíteni, miután nekünk az újságírás mestersége nemcsak szellemileg okoz gondoskodást, hanem rendkívül módon anyagi áldozatokat is követel.

Reméljük, hogy hátralékosaink ezt a körülményt méltányolni fogják és az új előfizetési díjak mellett a régebbi tartozások lajstromát könyveinkben megírták.

Az előfizetésre való felhívás kapcsán azonban az a kérelmünk is van, hogy hátralékban levő előfizetőink szíveskedjenek tartozásaikat velünk szemben mielőbb kiegyenlíteni, miután nekünk az újságírás mestersége nemcsak szellemileg okoz gondoskodást, hanem rendkívül módon anyagi áldozatokat is követel.

Reméljük, hogy hátralékosaink ezt a körülményt méltányolni fogják és az új előfizetési díjak mellett a régebbi tartozások lajstromát könyveinkben megírták.

Kassa, 1896. június 18.

A Felsőmagyarország
 kiadóhivatala.

— Te valóban boldog vagy, tette hozzá, egyszerre itesapván férfi szerepébe, hogy diadalszekered elé tud ad lánczolni ezt az ingatag Meunier. Oh, milyen zírénak is ezek az asszonyok!

És egy diák pajkosságával csókolta meg a Jane állát, mire Arzén dühösen felugorva, távozott.

E pillanatban jelentette az inas, hogy találva an. Staub Mari Jane és Arzén között foglalt helyet a vacsora vigan kezdődött.

Mill Margit az ő kissé elvirágozott szépségével agyvilági hölgy módjára vitte a háziasszony szerepét. Foussard bankár büszke is volt rá és drágán zette meg ezt a dicsőségét.

Le Rozay hallgatagon, mint mindig, figyelő állást vialt el. Arzén tudta, hogy ő vezette az estélyre arit s a mit egy óra óta látott és hallott, olyan resának tünt fel előtte, a milyen csak Le Rozaytól elhetett ki. Tudta, hogy Mari bizonyos határozott zándékkal jött oda, valószínűleg, hogy megboszulja agát, de mi módon? Törte a fejét, de hasztalan.

Élénk társalgás közben Staub Mari sűrűn töltötte a pezsgőt szomszédjének.

— Én, mint férfi, élni akarok jogommal, — mondta Mari, a háziasszony egy megjegyzésére — és anak rendje módja szerint udvarolni fogok a szeretreméltó Jananak.

— Nagyon helyes! — mondotta Foussard.

— De mit szól hozzá Jane? — kérdezte Arzén.

— El is felejtettem, hogy ön a Jane lovagja, — ondotta Mari. Hát válaszson ő közöttünk.

— Brávó, Mari! — kiáltotta a háziasszony. — a öre fogadok.

Ez egész jelenet alatt Jane egy szót sem szólott. réműlet egy nemével tekintett Marira. De, mikor a ndégsereg előtt mintegy versengés tárgyául látta agát odadobva a két vetélytárs közé, szégyenpir futta el az arczát; érezte Mari fölényét. Női büszkege felébredt. Mari azonban olyan szeretetreméltó lt, annyi őszinteség sugárzott le az arczáról, hogy nden haragja eltűnt s vigan kocczintott udvarlóval.

NAPIHIREK.

Kassa, július 3.

— **Kinevezés.** A király dr. Adolf Sebestyén kassai járásbírói járásbírónak törvényszéki bírói minőségben a budapesti törvényszékhez saját kérelmére leendő áthelyezését megengedte.

— **Személyi hir.** Mint megyés püspökünk vendégei, László Fülöp, a hirneves arczképfestő és dr. Nyáry Sándor műegyetemi tanár, néhány nap óta városunk falai közt időznek.

— **Patronusi szék.** Kassa városa remek dómjában a városi polgármester, mint az egyházi patronatus képviselője részére diszfaragású góthikus egyházi széket fognak felállítani. A mesteri mű elkészítésével öt pályázó közül Hóltzl Mór ismert bártfai műintézetét bízták meg.

— **Személyi hir.** Fábán János, Abauj-Tornavármegye alispánja három hónapi szabadság idejét megszakítva, tegnap Kassára érkezett s hivatalának vezetését nyomban át is vette. Hosszabb szabadságidejét f. hó 10 étől ismét folytatni fogja.

— **Bucsu-prédikáció.** Ftdő Draskóczy eperjesi lelkészszé történt megválasztatása folytán Kassától, a hol három év óta működött és itt a legkedvesebb emléket hagyja hátra mindazok előtt, a kiknek alkalmuk volt e derék és szép tehetségű fiatal pappal megismerkedni és a ki hívei előtt is kiváló közszertetnek örvendett, holnap vasárnap délelőtt 10 órakor fog az ág. ev. templomban bucsu-prédikációt mondani.

— **Lelkészeiktatás.** A tornai református egyházmegyébe kebelezett bódva-lenkei egyházközség az elmúlt tavaszilag egyhangú lelkesedéssel Jakab János kassai ref. segéd lelkészt választotta papjával. Az Kassán közszertetben állott ifju lelkipásztor tegnap távozott el új székhelyére, a hol beiktatási ünnepélye e hó 5-én fog megtartatni. Az installáció Kassáról Vécsey József mint a tornai református egyházmegye főgondnoka fog részt venni. Ad multos annos!

— **Egyházi levéltár.** A református egyház kerületi levéltárát, mióta gyűléseit Kassára helyezte át, Günczről városunkba szállították s Révész Kálmán, egyházi levéltárnok gondjaiba helyezték. E levéltár vármegyénk egyházi és iskolai életére már a 17-ik század első évtizedéből is rendkívül becses anyagot foglal magában, s az átszállítás által a tudományos buvárkodás előtt könnyen hozzáférhetővé vált.

— **Lódijazás.** Az abauj-tornamegyei gazdasági egyesület Forrón augusztus 30-án, Kassán szeptember 3-án és Szepsiben szeptember 8-án lótenyésztesti jutalom díjazást fog rendezni és ez alkalommal a vagyonosabb tenyésztők diszoklevéllel, míg a kisebb tenyésztők pénzbeli jutalommal lesznek kitüntetve.

— **Halálozás.** Phozér Irma özv. Phozér Lipótné leánya e hó 3-án rövid szenvedés után 24 éves korában Kassán elhalálozott. Temetése a kassai disztemkező-intézet rendezésében e hó 5-én délután 4 órakor lesz a sörház-utczai 4. sz. házból.

A vendégek a jó boroktól, a fehér női vállaktól egyre beszédesebbekké váltak, Jane ellenben egészen elázva a sok pezsgőtől, már nem is figyelt a körülfolyó beszédre. Fejét a Mari vállára hajtotta.

— Te kedves vagy, — mondotta neki. — Én szeretlek téged.

Mill Margit tapsolni kezdett.

— Én nyertem, Arzén és maga vesztett! — kiáltotta oda a hírlapírónak.

Mindenki felkelt, hogy visszatérjenek a terembe.

Meunier karját akarta nyújtani Jananak.

— Válassz! — mondotta Mari félrehúzódva.

— Tégedet akarlak! — viszonzá Jane s karját a Mariéba öltötte.

Egy láthatatlan zenekar játszani kezdett. A két nő átkarolta egymást s a tánczosok közé vegyült.

— Sohasem láttalak még ilyenek! — susogta Jane tánczosának. Nagyon csinos vagy férfinak. Szeretlek... Ilyen szerető kellene nekem, mint te.

Mari nevetett, Jane nem bírta tovább és egy ke-revetre vetette magát. Marit is maga mellé hívta. Ez azonban inkább egy sétát ajánlott neki. Karon fogva hagyták oda a táncztermet s egyszerre eltűntek egy függönyös ajtó mögött.

A háziasszony öltözőjében voltak.

Mari leült a dívánra és Jane keresztben feküdt az ölébe, szerelmi vallomásokat téve mámorában lo-vagjának s össze-vissza csókolva mind a két orcáját.

Le Rozay, a ki élt a gyanupörrel, hogy mi tör-ténik odabenn, e pillanatban hirtelen félrerántotta a függönyt s a tánczoló párok hangos hahota közt szemlélték a furcsa jelenetet. Mari aztán felkapta a leányt s odadobta a dühtől reszkető Arzén ölébe:

— Nesze a szeretőd! — kiáltá. — Elmhetsz velem!

*

Azután becsapta az öltöző szoba ajtaját; kimerülten rogyott a ke-revetre s zokogva, körmeivel tépte annak selyemszővetét.

— **Dalestély.** A kassai dalkör kiváló volt tagjai által megerősödött régi dalegylet július hó 11-én (szombaton) a Schalkház-szálló udvari helyiségében terített asztalok mellett táncmulatsággal egybekötött dalestélyt rendeznek. A dalegylet ez estélyen be fogja mutatni a Budapestten augusztus hó folyamán megtartandó országos dalárünnepély összdarabjait nevezetesen: Abrányi: Millenniumi dalárdal, Lányi: Eredeti népdalok, Zimay: Daláriuduló karokat Stoll Károly egy-leti karmester vezetése mellett. A műsor többi részét: Stoll: a) Margithoz, b) Szeress, szeress kedves kis lány c) Jaj be sötét gyászos lombja van a diófának Nyolczas szóló-négyes — és Chrzanovszky József egyleti tag humoros előadása képezendik. Népdalok. Énekl: Belius József egyleti tag. Belépő jegyek személyenkint 60 krért válthatók Mildner Ferencz akadémiai könyvkereskedésében s az esti pénztárnál. A t. pártoló tagokat kérjük, hogy tiszteleti jegyeiket mielőbb átvenni sziveskedjenek. Esős idő esetén az estély a nagyteremben fog megtartatni. Kezdeté 8 és fél órakor.

— **Gyógyíthatatlan betegség.** Fux Dániel jómodu rozsnói iparost mint levelezőnk írja, tegnapelőtt felakasztva találták. Gyógyíthatatlan betegségben szenvedett, s már néhány hónappal ezelőtt forgópisztolyal akart életének véget vetni, de akkor még idejekorán megakadályozhatták szándékának végrehajtásában. Most felesége távollétét használta fel s akkor követte el végzetes tettetét.

— **Kedvezmény a megyei hivatalnokok részére.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter — a mai napon érkezett leiratában — a vármegyei hivatalnokok és családjaik részére az államvasutakon történendő utazásuk esetére kedvezményt engedélyezett; nevezetesen a 800 frton felüli tisztviselők megváltandó igazolványuk felmutatása mellett a vasuti pénztáraknál mindenkor megkapják a kedvezményes jegyet, a kisebb fizetésű hivatalnokok pedig az esetben, ha a kedvezményt igénybe akarják venni, tartoznak ezt minden egyes esetben külön-külön, 50 kros bélyeggel ellátott kérvényben a m. kir. államvasutak miskolci üzletvezetőségétől kikérni.

— **Ezredéves ünnep.** Rozsnón — mint lapunknak írják — Péter-Pál napján ünnepelték meg az ezredévet. Reggel 6 órakor a betleri tűzoltó-zenekar ébresztővel járta be a várost. Kilencz órakor vette kezdetét a város gyönyörű új zászlójának felszentelése. A zászlóanyát, Schlosser Albertné, 24 magyaros fehér ruhába öltözött leány kísérte lakásáról a városházára. A városházáról a püspöki templomba haladt a menet, melynek élén Feymann Gusztáv vitte az aranyal himzett kéksárga zászlót, a pompás magyar ruhában levő zászlóanya előtt 24 fehérruhás leány, utána pedig 24 bányász haladt diszöltözetben, a bányászati jelvényekkel. A menetben ott volt a városi hatóság is, élén Sziklay polgármesterrel és Hámos főispánnal. A székesegyházban a zenés mise után Podhraczký kanonok szép beszéd kíséretében szentelte meg a zászlót. Majd az ág. ev. templomba vonult a diszes menet, a hol a közönség állva élénelkelte Kölcsey himnuszát, aután Terray Gyula főesperes gyönyörű beszédet mondott és fölavatta a zászlót. Ezt diszközgyűlés követte a városháza disztermében, a hol Sziklay Géza polgármester mondta az ünnepi beszédet. Délután egy órakor közebed volt a fürdön, melyet táncmulatság követett. Temérdek vendég gyűlt össze e szép napra Rozsnóra, melynek háza föl voltak lobogóva. Az ünnep tartama alatt folyton mozsárlövések hangzottak. Délután népiünnep is volt a fürdön, kapcsolatban a tűzoltómajlissal. Má-nap egy nagy társaság az aggteleki barlangba rendezett kirándulás.

— **Ezermester halála.** Említettük lapunkban, hogy Vámospéresen a beomló kut eltemette Téglási Lajos kutmestert. A szerencsétlenül járt ember — írja tudósítónk — ezermester hírében állt községében s a perpetuum mobile föltalálásán törte a fejét. Készített is egy gépet, mely egy hétig járt, de azután fölmondta a szolgálatot. Az ezermester Amerikát is megjárta, de onnan csakhamar visszatért. A szó teljes értelmében nemzetközi ember volt és hihetetlen meséivel sok derült órát szerzett a jó vámospércsieknek.

— **Gseft után.** Hárman valának ők, kik nem kevésbé hangolták jó kedvre a pesti út vásárterén megjelenteket; két lengyelországi reczipiált polgártársunk és egy ganef. Remények boldog tengerén utazva örzé a ganef eladásra szánt portékáját, mikor meseszerű tüneménykép hirtelen jelent meg előtte két reczipiált polgártárs, elkezdve a későbbiek kiindulási pontját képező portéka felett a gseftelést. Nem csezlünk az értékesítés körüli eljárást leírni, csupán azt jegyezzük meg, hogy az üzlet meglévén kötve, a ganef portékája polgártársaink kezébe ment át, s mikor a csereértéket képező pénz kifizetésére került a sor, a ganef és két vásárlója között oly nézeteltérések merültek föl, hogy azoknak kiegyenlítését csupán öklökkel vélték eszközölhetőnek, a mi a vásáron megjelenteknek nem csekély mulattatására szolgált; mit az adás-vevést ily módon eszközölők látva, a nyilvánosság kikerülése céljából, verekedésük színhelyét a Barinkó-féle kocsmába tették át, a hol az csak akkor ért véget, mikor ifjabb Barinkó az elül bejött „vendégeket“ kocsmája hátsó ajtaján röpitette ki.